

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Jette Gottlieb
jette.gottlieb@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

8. maj 2018

J.nr. 18/01792

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 26. april 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 19 (L 193), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jette Gottlieb (EL).

Spørgsmål nr. 19:

”Forventer ministeren, at de foreslåede ændringer vil medføre flere tilkendelser af førtidspensioner til de grupper, der allerede i bemærkningerne til L 53 af 1. november 2012 (om reform af førtidspension og fleksjob, herunder indførelse af resourceforløb, rehabiliteringsteam, fleksløntilskud m.v.) blev nævnt som grupper, hvor der stadig skulle kunne tilkendes førtidspension uden forudgående ressourceforløb, f.eks. personer med udviklingshæmning, alvorlig hjerneskade eller alvorlige lidelser, hvor medicinske behandlingsmuligheder er udtømte, og hvor prognosen er kort levetid, eller at sygdommen er hastigt accelererende? Vil ministeren oplyse, hvordan udviklingen i tilkendelse af førtidspension har været for disse grupper siden reformens ikrafttræden?”

Svar:

Jeg kan bekræfte, at det allerede af gældende ret fremgår, at personer, der er så syge eller har så betydelige funktionsnedsættelser, at det er åbenbart formålsløst at forsøge at udvikle arbejdsevnen, er undtaget fra resourceforløb - og at sådanne personer stadig skal kunne tilkendes førtidspension. Det kan fx være personer med en betydelig nedsat funktionsevne som følge af udviklingshæmning, personer med en alvorlig hjerneskade eller en person med alvorlige lidelser, hvor de medicinske behandlingsmuligheder er udtømte eller udsigtsløse, og hvor prognosen er kort levetid, eller sygdommen er hastigt accelererende.

Lovforslaget ændrer således ikke på bestemmelsen om, at personer, hvor det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at pågældendes arbejdsevne ikke kan forbedres, er undtaget fra resourceforløb. Men lovforslaget får især betydning i de tilfælde, hvor kommuner har givet afslag på førtidspension med henvisning til, at det ikke kunne udelukkes, at arbejdsevnen kunne udvikles i et resourceforløb.

Forligskredsens intention med lovforslaget er helt grundlæggende at undgå sager, hvor der iværksættes meningsløse resourceforløb – og det gælder for alle typer af sager, uanset alder, diagnoser osv.

Som det fremgår af høringsvaret fra Ankestyrelsen indebærer lovændringen, at Ankestyrelsen kasserer principafgørelserne 33-15 og 92-16, når loven træder i kraft. Principafgørelsen 33-15 vedrører en sag, hvor en 18-årig mentalt retarderet borger i spændet fra lettere grad til middelsvår grad, fik afslag på førtidspension.

Principafgørelsen bliver nu kasseret, og dermed sender Ankestyrelsen et signal om, at der i denne type sager fremover vil blive anlagt en anden fortolkning.

Det er derfor min klare forventning, at lovforslaget vil medføre en reel praksisændring, sådan forstået, at der for nogle borgere vil ske tilkendelse af førtidspension på et tidligere tidspunkt, og at flere borgere vil få tilkendt førtidspension uden først at have været igennem et ressourceforløb.

Det er ikke muligt at opgøre udviklingen i tilkendelser af førtidspension til disse grupper separat. Ved tilkendelse af førtidspension registreres hoveddiagnosen, men det registreres ikke, om der er tilkendt førtidspension fordi det på grundlag af særlige forhold har været helt åbenbart, at pågældende har været er omfattet af undtagelsen fra ressourceforløb.

Jeg kan dog oplyse, at antallet af tilkendelser af førtidspension til unge udviklingshæmmede under 20 år generelt faldt, efter reformen trådte i kraft, men efterfølgende har været støt stigende, og nu ligger over eller på niveau med årene 2003-2009. Denne gruppe må antages hovedsageligt at bestå af personer, der blev undtaget fra ressourceforløb, da reformen trådte i kraft.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen